

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/514/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110206583
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1110206583.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: P. X. O., B. Z., Q. X, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. 13, o určení, že odmeňovanie navrhovateľa je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24. 3. 2014 č.k. 7C 27/2010 - 96, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, doručeného prvostupňovému súdu dňa 12. 2. 2010, ktorým sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal jedného určenia, že jeho odmeňovanie je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pôvodne v sume 150.000 €. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa nevyhovel návrhu navrhovateľa a nepriznal mu oslobodenie od súdnych poplatkov (uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17. 6. 2011 č.k. 7C 27/2010 - 73, na odvolanie navrhovateľa potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 3. 2013 č.k. 8Co 63/2012 - 78). Navrhovateľ následne vzal svoj návrh sčasti späť, a to najprv čo do sumy 60.000 € (podanie doručené prvostupňovému súdu dňa 21. 5. 2012, č.l. 81 spisu), na základe ktorého späťvzatia súd prvého stupňa uznesením zo dňa 17. 9. 2013 č.k. 7C 27/2010 - 84 zastavil konanie v časti o zaplatenie 60.000 € a odporcovi nepriznal náhradu trov konania v zastavenej časti. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 17. 10. 2013 (č.l. 87 spisu) vzal navrhovateľ späť svoj návrh o zaplatenie nemajetkovej ujmy späť čo do sumy 24.000 €; naďalej trval na zaplatení nemajetkovej ujmy vo výške 66.000 €. O tomto späťvzatí rozhodol súd prvého stupňa uznesením zo dňa 5. 2. 2014 č.k. 7C 27/2010 - 88, a to tak, že konanie v časti o zaplatenie 24.000 € zastavil a odporcovi nepriznal náhradu trov konania v zastavenej časti.

Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení poukazoval na to, že navrhovateľa vyzval na zaplatenie súdneho poplatku výzvou ešte zo dňa 7. 12. 2010 (č.l. 26 spisu) v sume 4.566 € v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň poučil navrhovateľa o následku nezaplatenia súdneho poplatku za návrh, t.j. že konanie podľa § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. zastaví. Výzva na úhradu súdneho poplatku bola navrhovateľovi doručená dňa 13. 12. 2010, navrhovateľ súdny poplatok neuhradil. Prvostupňový súd preto s poukazom na ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. konanie o návrhu navrhovateľa zastavil. V odôvodnení svojho uznesenia súd prvého stupňa dodal, že navrhovateľa vyzýval na zaplatenie súdneho poplatku za návrh aj ďalšími výzvami, a to zo dňa 17. 9. 2013 (č.l. 85 spisu) a zo dňa 27. 2. 2014 (č.l. 90 spisu), na základe výslovných žiadostí navrhovateľa o zaslanie týchto výziev vzhľadom na jeho čiastočné späťvzatia návrhu na začatie konania, argumentujúc tým, že sa v dôsledku čiastočných späťvzatí návrhu zmenil predmet konania a teda aj výška jeho poplatkovej povinnosti. Prvostupňový súd, hoci týmto žiadostiam navrhovateľa vyhovel a zaslal mu nové výzvy na zaplatenie súdneho poplatku

(ktoré zohľadňovali zmenu návrhu v dôsledku jeho čiastočných späťvzatí), sám vyhodnotil zaslanie týchto výziev ako nadbytočné, pretože navrhovateľ bol na zaplatenie súdneho poplatku vyzvaný už prvou výzvou zo dňa 7. 12. 2010. Pretože návrhu navrhovateľa na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov súd nevyhoviel, nemal súd s prihliadnutím na ust. § 10 ods. 6 druhá veta zák. č. 71/1992 Zb. povinnosť poslať navrhovateľovi výzvy na zaplatenie súdneho poplatku. Takáto povinnosť nevznikla súdu ani z dôvodu zmeny predmetu poplatkového úkonu pokiaľ by si navrhovateľ nevedel sám určiť výšku zmeneného súdneho poplatku - čo je vzhľadom na jeho povolenie sudcu nepravdepodobné - súd mu výšku poplatkovej povinnosti môže oznámiť, avšak obyčajným prípisom, nie výzvou na zaplatenie súdneho poplatku, argumentoval prvostupňový súd. súd prvého stupňa mal za to, že si svoju povinnosť vyzvať navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku splnil už prvou výzvou zo dňa 7. 12. 2010 a keďže na základe tejto výzvy navrhovateľ súdny poplatok nezaplatil, boli splnené podmienky na použitie ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb., t.j. na zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu bol vrátený ako nesprávne vyrubený súdny poplatok vo výške 2.046 €, ktorý medzičasom uhradil. Navrhovateľ nesúhlasil so zastavením konania pre nezaplatenie súdneho poplatku; jednak namietal, že posledná výzva na úhradu súdneho poplatku vo výške 2.046 € bola vykonaná súdom po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roku, v ktorom sa stal poplatok splatný podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. , pretože splatný s stal poplatok vznikom poplatkovej povinnosti, t.j. podaním návrhu. Súd prvého stupňa však nesprávne konanie zastavil s odôvodnením, že poplatok v sume 4.566 € na základe výzvy na úhradu poplatku doručenej mu dňa 13. 12. 2010 nebola zaplatená. Nesúhlasil ani s odôvodnením prvostupňového súdu v časti, podľa ktorej boli ďalšie výzvy súdu na úhradu poplatku irelevantné a stačili obyčajné prípisy. Namietal, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku je úkon súdu upravený zákonom o súdnych poplatkoch, že výzvy urobené v tomto konaní súdom neboli obyčajné prípisy a nemožno ich takto ani vykladať. Pokiaľ je v konaní urobená nová výzva, pôvodná výzva musela zaniknúť. Súd by nerobil výzvu na zaplatenie súdneho poplatku, ak by v konaní takáto platná výzva existovala. Nie je možné, aby vo veci bolo viacero platných výziev - znamenalo by to, že účastník má uhradiť v tomto prípade súdny poplatok nie 4.566 €, ale až 9.378 €, podľa všetkých výziev spolu. Ak súd urobil novú výzvu, potom je logické, že starú výzvu nepovažuje ani súd za relevantnú. V zastavujúcom konaní súdu sa uvádza súdny poplatok 4.566 €, čo však nie je správna výška súdneho poplatku vyplývajúca z aktuálneho stavu konania. Pri dodržiavaní procesných postupov nemôže súd vychádzať zo znalostí účastníka, ale pri všetkých účastníkoch súd musí postupovať rovnako, inak by porušoval ich základné práva. Trojročná lehota na vyrubenie súdneho poplatku je prekluzívnou lehotou. Ubehnutie uvedenej lehoty má za následok nemožnosť uplatňovania súdneho poplatku od účastníka, ide o určitú sankciu za neprimerane dlhé konanie. Ak by si súd nevykladal túto lehotu ako prekluzívnu. Navrhovateľ namieta premlčanie v uznesení uvedenej výzvy na úhradu súdneho poplatku v sume 4.566 €. Navrhovateľ argumentoval tiež poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Obo 59/2012 zo dňa 13. 12. 2012, ako aj uznesením NS SR sp. zn. 5 Obo 342/2000 zo dňa 30. 1. 2001, podľa ktorého nie je možné po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej lehoty na vyrubenie súdneho poplatku za podaný návrh konanie zastaviť z dôvodu jeho nezaplatenia. Svoje odvolanie podporil aj poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 70/2011. Navrhovateľ vytýkal prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci.

Na odvolanie navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom,) rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého uznesenia.

Podľa § 10 ods. 1 prvá a druhá veta zák. č. 71/1992 Zb. ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

V súdnej právnej veci podal navrhovateľ návrh začatie konania na súd dňa 12. 2. 2010, pričom sa domáhal určenia, že jeho odmeňovanie je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a zároveň a priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 150.000 €. Prvostupňový súd mu výzvou zo dňa 7. 12. 2010 (č.l. 26 spisu) vyrubil súdny poplatok za návrh vo výške 4.566 €, t.j. súdny poplatok bol vyrubený v súlade s ust. § 13 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. (t.j. v lehote troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným); súdny poplatok sa stal splatným vznikom poplatkovej povinnosti (§

8 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.), t.j. 12. 2. 2010; potom trojročná lehota na jeho vyrubenie začala plynúť od 1. 1. 2011 a bola by uplynula 31. 12. 2013.

Navrhovateľ však podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 21. 5. 2012 (č.l. 81 spisu) svoj návrh zmenil, a to tak, že vzal návrh na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch sčasti späť, čo do výšky 60.000 € a trval na náhrade nemajetkovej ujmy v sume 90.000 €. Súd prvého stupňa správne vyrubil dňa 17. 9. 2013 navrhovateľovi novú výzvu na zaplatenie súdneho poplatku, vo výške 2.766 €, pretože došlo k zmene predmetu konania a tým aj k zmene výšky poplatkovej povinnosti. Predmetná (v poradí druhá výzva na zaplatenie súdneho poplatku) bola navrhovateľovi zaslaná opäť v rámci plynutia lehoty podľa § 13 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb., keď trojročná lehota na vyrubenie poplatku v súvislosti so zmenou návrhu začala plynúť od 1. 1. 2013 (zmenený súdny poplatok v dôsledku čiastočného späťvzatie návrhu sa stal splatný dňa 21. 5. 2012, kedy bolo prvostupňovému súdu doručené čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľom, č.l. 81 spisu). Spomínaná trojročná lehota by inak márne uplynula dňom 31. 12. 2015. Keďže navrhovateľ svoj návrh na začatie konania zmenil aj ďalším, neskorším podaním, doručeným prvostupňovému súdu dňa 17. 10. 2013 (č.l. 87 spisu), kedy sa stal splatným súdny poplatok z (opätovne) zmeneného predmetu konania, súd prvého stupňa správne vyrubil navrhovateľovi v poradí tretiu výzvu zo dňa 27. 2. 2014 na zaplatenie súdneho poplatku, vo výške 2.046 €, opäť v rámci zachovania trojročnej lehoty na vyrubenie poplatku v zmysle § 13 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. v tomto (ostatnom) prípade totiž začala plynúť trojročná lehota na vyrubenie súdneho poplatku dňa 1. 1. 2015 a inak by márne uplynula dňa 31. 12. 2018.

Je nutné dať za pravdu navrhovateľovi, že súd prvého stupňa nemohol zastaviť konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 4.566 €, ktorý bol vyrubený ešte výzvou zo dňa 7. 12. 2010. Predmetná výzva sa totiž podľa názoru odvolacieho súdu stala bezpredmetnou, neúčinnou, vzhľadom na zmenu predmetu konania - v podobe zníženia uplatňovanej náhrady nemajetkovej ujmy, čo malo dopad aj na výšku poplatkovej povinnosti, ktorá sa tak zakaždým znižovala. Súd prvého stupňa preto aj správne reagoval na každú procesnú zmenu, spočívajúcu v čiastočnom späťvzati návrhu vyrubení novú výzvu na zaplatenie (nižšieho) súdneho poplatku, a to vždy pri zachovaní zákonom stanovenej trojročnej lehoty (§ 13 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.). Vzhľadom na realizované procesné zmeny návrhu by tak do úvahy prichádzalo zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku na základe ostatnej výzvy zo dňa 27. 2. 2014, vo výške 2.046 €, za splnenia zákonom predpísaných podmienok.

V spisovom materiáli je na č.l. 92 spisu založený výstup z počítača, podľa ktorého súdny poplatok vo výške 2.046 € ku dňu 19. 3. 2014 nebol uhradený. Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že z opatrnosti v odvolacej lehote uhradil súdny poplatok za návrh vo výške 2.046 €, ktorý však požaduje vrátiť, nakoľko bol podľa jeho názoru vyrubený neoprávnené. Z ďalšieho počítačového výstupu na č.l. 134 vyplýva, že navrhovateľ uhradil súdny poplatok za návrh vo výške 2.046 € dňa 15. 5. 2014, t.j. v rámci plynutia odvolacej lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Z vyššie uvedeného vyvodil odvolací súd právny záver, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď konanie o návrhu navrhovateľa (ktorého predmetom v čase rozhodovania prvostupňového súdu bolo určenie, že odmeňovanie navrhovateľa je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a náhrada nemajetkovej ujmy v sume 66.000 €) zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 4.566 €, nakoľko tento súdny poplatok už vo vzťahu k upravenému (zmenenému) predmetu konania nebol vyrubený v správnej výške. Na zastavenie konania pre nezaplatenie súdneho poplatku v sume 4.566 € neboli splnené zákonné podmienky. Navyše zastavením súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktorého výška vzhľadom na procesné zmeny týkajúce sa predmetu konania už nebola správna (nezodpovedala platnému sadzobníku súdnych poplatkov), odňal prvostupňový súd navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 písm.h/, f/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd na okraj poznamenáva, že keďže navrhovateľ uhradil v rámci plynutia odvolacej lehoty z opatrnosti súdny poplatok 2.046 €, bol by daný dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia aj prvostupňovým súdom v zmysle § 10 ods. 3 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.